

Богдан Ракица: АГОНИЈА ЕВРОПЕ

Зову дебелу књигу написао је Г. Ракица у

свадању двадесет и пет гласовитих европских писаца и мислилаца разних кате-
 рија, чистих књижевника, научника, професора, филозофа, државника. Гледишта тих
 људи на данашњу угрожену Европу сабрао је г. Ракица путем непосредних разгов-
 ора с људма, проучавањем њихових дела, преписима. Књига носи црн и самртан на-
 слов, али њу ипак карактерише живо обраћање. То је једна сјајна галерија умова;
 једна савршена библиотека; једна утакмица финих идеја. Углавном због тог обра-
 ља књига нема чврст оквир. Причврстио ју је аутор на неки начин ставивши је
 на почетак и у завршетак опширније разрађене карактере и идеологије два г. Г.
 Ракици драга борца и страдалника за своје отаџбине и за Европу. То су целом
 свету знаци Италијан Фереро и Шпанац Униануно. Онај први, смртен у изгнан-
 ству, досадан и логичан у идејама и у горчини срца. Овај други, сада већ по-
 којим, страстан и нелогичан у отаџбини и ван ње, такав у пламенним књигама
 својим и на живој речи. Али обојица професори универзитета, научници и струч-
 њаци, и обојица — писци романа. Ово последње карактеристично је за целу књигу:
 све је то, од песника до директора новина, овејан литерат! Отуда је ова књига
 пуна духа и поетике, пуна сиромаштва, снаге ума и лепих израза, хуманости,
 редигције, fine asmeze. Али отуда је та књига ^ибуки који су од реда више људи
 теорије него праксе, и пуна песимизма. Литерати су емотивне природе, а емоци-
 је она се не живи од оптимизма него од песимизма.

Наравно, има у овој књизи и ведрина и вера,

иако ју је аутор, и сам на страни оних који пропаст виде, оркестровао онако
 како треба ^{књиге}варифонију супрака и агонике. Има у књизи ведрина; и има међу чи-
 таоцима ^{књиге}таквих који кажу са Кречезом: да слободи нема смрти, јер је вечна у 20-
 веку; и слажу се са Сигфридом; да Европа кизни у банкротство као извесник, али
 да њена ^{заиста}фина култура остаје без замене, и још је далеко од смрти и pepela. ^{са њиме}Веду-
 тура европска ^{заиста}није златна чинија Селемунова па да ^{се}на ~~не~~ ^{са њиме}на ~~не~~
 мера; култура та је дух и сума ^{обичаја} ~~обичаја~~ ^{се}рашири ^упоглебосу,
 живе у прижиљеном људма Африке, Азије, Аустралије, и острва. ^{живе}Живе чај и у ~~не~~
 омладини Хитлеровој. У допису једног француског књижевника, официра, штампао је
 недавно читали оно: заробљен млад Немац; опер и турк; на ова испитивања одговори

Сем нарочито обрађеног Ферера, ту су и фашисти, и тихи протестанти који седе
у земљи, и изгнаници. Пластично је истакнут оптимизам филозофа Кречеа, прека-
љен патриотизам Папинкијев, фино ниансирана мисао Тилгера, у сваком смислу
траги ^{ка} ~~ка~~ Пирадело, ^{ва} ~~ва~~ широкогруд ^{ва} ~~ва~~ Сфорцама.

Тражили смо међу групама великих народа групе ма-
лих народа. Шта смо нашли? Два Швајцарца. Зар мирна, успавана, национално
нехомогена, врло приватноски организована Швајцарска има да се чује, а Балкан,
а Југословени који су са херојским и човечанским врлинама дигли се великима
уз раме, и заиста се и спомињу од великих на доста места ове књиге,
^{то} ~~они~~ немају да се чују! Зар књига у којој ~~се~~ се говори о Европи у смислу
политичном, социолошком, културном, књига написана од једног Југословена, и
штампана и сјајно издата у Београду, може проћи без групе Југословена коју
води Слободан Јовановић! ^{ва} ~~ва~~ књига има да се доврши при новом издању. А кад
смо већ при балканским ^{ва} ~~ва~~ нашим петражизама, да споменемо још и ове: Балкан
говори једним мећним, чистим, појмовно и естетски прецизним језиком; ~~ва~~ ^{а што још} на
жалост, на ~~ва~~ много места није језик ове књиге. И то је задатак новега из-
дања.

Београд Септембар

